

Nehemiáš 1 (1M 28.6.2020)

Keď som sa pripravoval na túto kázeň tak som prežíval veľkú bázeň v tom čo Vám mám povedať. Už veľa krát aj predtým som premýšľal nad určitou témou, ale počas toho ako som si chystal kázeň ma Pán Boh povedol iným smerom. Myslím si, že budete so mnou súhlasiť, že situácia ktorá je v našom zbore nie je OK. Možno si niektorý z Vás povedali, je to za nami a ideme ďalej, ale aj keď sme sa pohli ďalej a všetko akceptovali, tak je tu niečo nedopovedané, nevyznané, čo cítiť aj na pozadí celej atmosféry zboru. Je to niečo čo nás ťaží a nedovoľuje nám byť samými sebou. Radovať sa prežívať pokoj, byť úprimný vo vzťahoch naproti bratom a sestrám.

Takto ja vnímam atmosféru, ktorá je tu na pozadí v našom zbore.

To čo by som dnes chcel priniesť je niečo čo mi Pán Boh dal na srdce, keď ma inšpiroval pri čítaní starozákonnej knihy Nehemiáša. Príbeh Nehemiáša je nám všetkým známy a ja dnes nebudem hovoriť o celej knihe o celom príbehu, ale chcel by som vybrať niektoré state, ktorá mňa osobne veľmi oslovili a mne samému pomohli.

Aj keď je to veľmi silný príbeh ako celok a má čo povedať do nášho života aj dnes, predsa pre mňa osobne boli niektoré časti až príliš živé a s tými sa chcem aj s Vami dnes podeliť, pretože som v nich našiel paralelu a príklad pre môj osobný život, pre môj rodinný život, ale aj pre život spoločenstva Božieho ľudu.

Na začiatku by som spolu s Vami chcel premýšľať nad prvou kapitolou knihy Nehemiáš. Ktorú by som teraz celú prečítal.

Nehemiáš 1

¹ Príbeh Nehemiáša, Chachaljovho syna. V mesiaci kislév dvadsiateho roku som bol v pevnosti v Šušane. ² Vtedy prišiel Chanani, jeden z mojich bratov, s niekoľkými mužmi z Judska. Spytoval som sa ich na zvyšok Židov, ktorí sa už vrátili zo zajatia, a na Jeruzalem. ³ Odpovedali mi: „Zvyšok tých, čo sa vrátili zo zajatia, je v tamojšej provincii vo veľkej núdzi a potupe. Hradby Jeruzalema sú zbúrané a jeho brány pohltil oheň.“ ⁴ Keď som počul tie slová, sadol som si, plakal som a smútil niekoľko dní. Postil som sa a modlil pred Bohom nebies.

NEHEMIÁŠOVA KAJÚCA MODLITBA

⁵ Vzdychal som: „Ach, Hospodin, Bože nebies, veľký a hrozný Bože, ktorý zachovávaš zmluvu a milosť voči tým, čo ťa milujú a zachovávajú tvoje prikázania. ⁶ Nech sú tvoje uši pozorné a tvoje oči otvorené, aby si počul modlitbu svojho služobníka, ktorú stále odriekam pred tebou dňom i nocou za Izraelitov, tvojich služobníkov. Vyznávam hriechy Izraelitov, ktoré sme proti tebe páchali. Aj ja, aj dom môjho otca sme hrešili. ⁷ Hrubo sme sa proti tebe previnili a nezachovávali sme prikázania, ustanovenia a právne predpisy, ktoré si prikázal svojmu služobníkovi Mojžišovi. ⁸ Spomeň si, prosím, na slovo, ktoré si prikázal svojmu služobníkovi Mojžišovi: „Ak sa spreneveríte, rozptýlim vás medzi národy. ⁹ Ak sa však ku mne navrátite, budete zachovávať moje prikázania a budete podľa nich konať, keby ste boli zahnaní čo i na kraj neba, zhromaždím vás odtiaľ a privediem na miesto, ktoré som si vyvolil, aby tam prebývalo moje meno.“ ¹⁰ Veď oni sú tvoji služobníci a tvoj ľud, ktorý si vykúpil svojou veľkou

silou a mocnou rukou. ¹¹ Ach, Pane, nech tvoje ucho pozorne vypočuje modlitbu tvojho služobníka a modlitbu tvojich služobníkov, ktorí sa ochotne boja tvojho mena. Dopraj dnes úspech svojmu služobníkovi a daj, aby našiel zľutovanie u tohto muža.“ Bol som totiž kráľovým hlavným čašníkom.

Je pre mňa veľkým príkladom ako reaguje Nehemiáš na správy ktoré počul.

Vidím v tom vzor ako by som ja sám mal jednať s krízou vo svojom osobnom živote, ale aj s krízou spoločenstva do ktorého ma Pán Boh postavil.

V našom texte som našiel tri veci ktoré Nehemiáš urobil a sú to tri veci, ako by sme my sami mali jednať v podobnej zložitej situácii:

Pozrime sa teda, čo vlastne Nehemiáš urobil:

1, Keď Nehemiáš počul čo sa deje, tak jeho reakcia bola iná, akú by sme možno očakávali.

Nezačal reptať, nehľadal dôvody stavu a nedával rýchle riešenia nesnažil sa hneď pomenovať vinníka.

To čo urobil bolo že sa pokoril, smútil a plakal. Bolo to znakom toho, že mu záleží na všetkých koho sa týkalo.

Často sa mi stáva keď počujem, nejaké zlé správy, alebo vnímam, že niečo nie je v poriadku, tak v mojej hlave akoby sa zaplo nejaké to analytické myslenie, ktoré určí vinníka a príčinu danej situácie.

To nie je zlé premýšľať nad tým prečo sa niečo deje. Rozdiel je v postoji a reakcii, čo s tým ja sám urobím.

Nehemiáš neprešiel do hnevu, do sklamaní, do odsúdenia, ale urobil niečo iné pokoril sa pred Pánom Bohom, sadol a smútil niekoľko dní. Očakával, že mu Pán Boh ukáže čo má robiť, že bude to Pán Boh ktorý ho bude viesť namiesto toho, aby sa nechal viesť svojou múdrosťou, svojím názorom, svojou pravdou alebo svojim hnevom či spravodlivým rozhorčením.

To bol bod kedy som si spomenul na atmosféru, ktorá tu panuje a mnohé minulé veci ktoré odznali vo vášni a v presvedčení o svojej pravde a svojej múdrosti aj v našom zbore.

Chcem nás všetkých bratia a sestry povzbudiť v tom aby sme sa podobne ako Nehemiáš pokorili pred Pánom Bohom, aby sme zanechali svoj názor a svoje očakávania a naopak očakávali ako nás bude Pán Boh viesť a čo nové chce priniesť do nášho spoločenstva a čo chce zmeniť v nás ako jednotlivcoch a v nás ako spoločenstve. Som presvedčený, že Pán Boh si použil celú túto situáciu aby ukázal na skryté veci, ktoré nikto neriešil a ktoré sme ticho akceptovali.

2. Druhý krok, ktorý urobil Nehemiáš bolo že sa modlil sa a postil:

Nehemiáš vnímal, že situácia v ktorej sa nachádzajú navrátilci z vyhnanstva nie je dobrá a nemá riešenie. Uvedomoval si že ak má prísť nejaké riešenie, tak musí prísť od Pána Boha. Nehemiáš je úžasným príkladom toho aké dôležité je modliť sa. Na mnohých miestach

čítame že skôr ako zareagoval, sa modlil (8x v Nehemiášovi). Nechcel ísť v svojej múdrosti v svojej sile.

Pokiaľ sa nebudeme modliť, s túžbou po Božom svetle do situácii ktoré každý deň zažívame, a keď sa nebudem modliť s túžbou po obnove svojho vlastného života, s túžbou po obnove vzťahov v našom spoločenstve, tak sa nič nevyrieši. Pôjdeme vo svojej vlastnej sile, v svojej vlastnej múdrosti a presvedčení, to však nebude viesť k jednote a uzdraveniu vzťahov medzi nami. To že si uvedomím a priznám že niečo tu nie je dobré je len prvý krok.

Pokiaľ by Nehemiáš iba smútil, možno si trhal vlasy a sypal popol na hlavu, žiadna zmena by nemohla prísť, pretože by to bolo o jeho vlastnej sile.

Pokiaľ ty ako jednotlivec budeš iba smutný z toho čo sa deje, tak ostaneš iba v svojej ľudskej prirodzenosti v depresii a povieš si že končíš.

Pokiaľ budeš aktívny a dovoľíš Pánu Bohu, aby priniesol svetlo do situácie, dovoľíš mu aby on konal svojím spôsobom a budeš mu načúvať, tak vtedy a len vtedy príde zmena predovšetkým do tvojho vlastného života a cez zmenu v tebe aj do celého spoločenstva.

Potom budeš môcť namiesto ovocia svojho tela, priniesť ovocie Ducha. V liste Galaťanom máme jasne napísané v 6 kapitole:

¹⁶ Hovorím však: Žite podľa Ducha a nebudete spĺňať žiadosti tela. ¹⁷ Lebo telo si žiada proti Duchu a Duch proti telu. Navzájom si odporujú, aby ste nerobili, čo by ste chceli. ¹⁸ Ale ak vás vedie Duch, nie ste pod Zákom. ¹⁹ A skutky tela sú zjavné: smilstvo, nečistota, chlipnosť, ²⁰ modloslužba, čary, **nepriateľstvá, svár, žiarlivosť, hnev, zvady, rozbroje, roztržky,** ²¹ závisť, opilstvo, hýrenie a im podobné. O tomto vám vopred hovorím, ako som už skôr povedal, že tí, ktorí robia také veci, nebudú dedičmi Božieho kráľovstva. ²² No ovocie Ducha je **láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť,** ²³ **miernosť, sebaovládanie.** Proti takýmto veciam nie je zákon. ²⁴ Tí, čo patria Ježišovi Kristovi, ukrižovali svoje telo s vášňami a žiadosťami. ²⁵ Ak žijeme Duchom, podľa Ducha aj konajme! ²⁶ Nehľadáme márnú slávu, nedráždime sa navzájom a nezávidíme jeden druhému!

V tomto bode je dobré si položiť otázku: Aké ovocie prinášajú moje postoje, moje správanie a môj život do vzťahov v rodine, v zbore ale aj vo svojom okolí.

Idem cez skutky tela, alebo chodím Duchom.

3. Nehemiášov krok 3. Ak sa pokoríš a prídeš k Bohu v modlitbe a prípadne v pôste, tak Pán Boh ťa bude počuť a bude ťa viesť. Celý náš život tu na tejto zemi je o posväcovaní. O tom že znovu a znovu obetujem svoju telesnosť pred Pánom Bohom. V pokore pred Pánom Bohom mu odkrývam túto svoju telesnosť, svoje vnútro, svoje skryté ja. Som s ním v spojení skrze úprimnú a pokornú modlitbu a to je čas, keď môže Pán Boh premieňať môj život na svoj obraz, tak aby som bol pripravený a hotový pre všetky skutky a plány ktoré Pán Boh má pre mňa pripravené. Keď Pán Boh odkrýva skryté veci v našich životoch, ktoré potrebujú byť zlomené, tak vtedy nás vedie do pokánia. Pokánia za nás samých, ale aj do pokánia za veci ktoré sú nevyznané, ktoré sú nevyriešené a nevypovedané v spoločnosti, alebo spoločenstve

v ktorom žijem. Nikto z nás nie je dokonalý a nikto z nás nedokáže žiť bezhriešny život, tak ako to dokázal Pán Ježiš keď bol tu na zemi. Pokánie je dar a takto to vnímal aj Nehemiáš, kedy vyznával za Izrael ako veľmi sklamali Pána Boha, ako sa vzdialil od zámeru ktorý Pán Boh s nimi mal. Nevylúčil z toho ani samého seba ani svoju rodinu, pretože sklamali ako národ, ako spoločenstvo.

Keď je niečo o čom naozaj neradi počujeme, tak je to pokánie.

Pritom pokánie je a má byť súčasť nášho každodenného života je súčasťou procesu posväcovania sa. Pokánie nemá pôsobiť, že sa cítim zle a zdeptane, že vnímam samého seba negatívne. Život Ježišovho nasledovníka má byť naopak pozitívny, lebo viem o sebe, že som oslobodený a že som Božím dieťaťom.

Napriek tomu, keď počujeme pokánie tak to vnímame ako niečo strašné, cítime sa ohrozený. Keď niekto hovorí robte pokánie tak to berieme ako ohrozenie svojej slobody.

Pokánie je ale Boží dar a je to milosť, že máme právo prijímať ten dar. Pretože keby sme tento dar odmietli a neprijali, tak potom všetko čo sa za tým skrýva by bolo pre nás stratené.

Čo očakáva Pán Boh, keď prichádzam k nemu v pokání:

1. Pán Boh nám dáva milosť poznať to s čím chce aby sme jednali vo svojom živote. A je to Duch Svätý, ktorý je tým Božím prstom, ktorý ti ukáže presne kde je hriech v tvojom živote.

Ján 16:8-11 No keď príde, ukáže svetu, čo je hriech, čo spravodlivosť a súd. ⁹ Hriech je v tom, že neveria vo mňa, ¹⁰ spravodlivosť v tom, že idem k Otcovi a viac ma už neuvidíte, a ¹¹ súd v tom, že knieža tohto sveta je už odsúdené.

2. Pán Boh očakáva ľútosť. Je mi to ľúto pretože si uvedomujem aký som nečistý pred tebou, pretože ty Pane si Svätý. Je mi to ľúto pretože môj hriech v mojom živote je podrazom voči tvoje добрote ktorú mi preukazuješ – pretože ty si dobrý.

II. Korinťanom 7:9 Teraz sa však radujem — nie preto, že ste sa zarmútili, ale že vás zármutok priviedol k pokániu. Bol to zármutok podľa Božej vôle, a tak sme vám v ničom neuškodili.

3. Pán Boh očakáva, že vyznáme svoje zlyhanie. Že ho pomenujeme pred Pánom Bohom, nie preto že by ho Pán Boh nepoznal.

1 John 1:8-9 Ak hovoríme, že sme bez hriechu, klameme sami seba a nieto v nás pravdy. ⁹ Ale ak vyznávame svoje hriechy, on je verný a spravodlivý: Odpustí nám hriechy a očistí nás od všetkej nepravosti

4. To najdôležitejšie je zanechať. Zanechať hriech, ktorý nás pripravuje o pokoj a radosť v našom živote. Hriech, ktorý ničí vzťahy v našom okolí. Hriech ktorý v konečno dôsledku ničí náš život a ženie nás do depresie a beznádeje.

Žena smilnica:

John 8:11 Odpovedala: „Nikto, Pane!“ Ježiš jej povedal: „Ani ja ťa neodsudzujem. Choď a odteraz už nehreš!“

Pokiaľ si vezmeme príklad z Nehemiáša z tejto prvej kapitoly, tak Pán Boh urobí zmenu v mojom živote a to neovplyvní iba mňa samého ale ovplyvní to aj moju rodinu aj moje spoločenstvo ktorého si súčasťou, pretože zmena ide od mňa samého.

Často čakáme na to, že sa zmenia ľudia okolo mňa. Často hľadáme zlyhanie v ich životoch, ale naopak sme to najprv my. Každý z nás musí najprv nechať Pána Boha aby preskúmal jeho život, nechať Ducha Svätého aby ukázal svojim prstom na veci ktoré sú skryté alebo sú mi tak prirodzené, že už ani ja sám ich nepovažujeme za hriech, stali sa kompromisom môjho života.

Nehemiáš ma priviedol ešte k jednému nádhernému obrazu.

Príčina a dôvod, prečo Nehemiáš cítil smútok, keď ho Pán Boh viedol cez pokánie až k riešeniu za ktoré sa postavil samotný Pán Boh, tou príčinou boli zborené hradby a brány Jeruzalema.

Nehemiáš si uvedomil biedu navrátilcov, ktorý vďaka tomu že neboli chránení, tak boli vydaný napospas, nepriateľom a každému, kto by im chcel ublížiť alebo ich napadnúť.

Pán Boh mi ukázal obraz Jeruzalema, ako obraz spoločenstva. Pokiaľ je spoločenstvo rozdelené, nejednotné a je hriech v jeho strede, tak stratilo svoju ochranu a sú trhliny v jeho hradbe viery, pokory a skutočného nasledovania PJ. Hradby pravdy sú strhnuté.

Pokiaľ sa upokojíme bez zmeny a povieme si ideme ďalej, neobnovíme svoj vzťah voči Pánu Bohu ale aj voči sebe navzájom, pokiaľ neobnovíme hradby, tak tým dáme príležitosť diablovej, aby znovu a znovu prenikal medzi nás, aby prinášal nepokoj, rozbroje a skutky tela.

Keď Nehemiáš po všetkých protivenstvách a problémoch spolu s ľuďmi Jeruzalema obnovili hradby a osadili brány, tak Nehemiáš urobil niečo o čom čítame na začiatku 7 kapitoly.

STRÁŽENIE BRÁN

¹ Keď boli hradby dostavané, dal som osadiť vráta. Boli ustanovení aj vrátnici, speváci a leviti. ² Velením nad Jeruzalemom som poveril svojho brata Chananiho a veliteľa pevnosti Chananju, lebo bol spoľahlivejší a bohabojnejší ako mnohí iní. ³ Rozkázal som im: „Nech neotvárajú brány Jeruzalema, kým slnko nezačne hriať. Nech vráta nezatvoria a nezamknú, dokiaľ slnko nezapadne za more. Obyvatelia Jeruzalema nech sa postavia do stráže: jedni na strážne miesto a druhí pred vlastný dom.“

Je pre nás akosi jednoduchšie hodnotiť druhých než samých seba. Prirodzene hľadáme príčinu a dôvody zlyhania v druhých. Dokonca zachádzame tak ďaleko, že povieme: Zlyhali tí ktorí boli postavený do zodpovednosti. No naopak my sami nie sme ochotný prijať akúkoľvek zodpovednosť. A nehovorím len o zlyhaní ale aj zodpovednosti v službe.

Keď sa ale pozrieme na strážcov, tak zistíme, že to nie sú prioritne kňazi (môžeme povedať staršovstvo, kazateľ), ale sú tam aj obyčajní ľudia, vrátnici a hudobníci, prostě obyvatelia Jeruzalema.

Každý z nás je zodpovedný za spoločenstvo v ktorom žijem a každý z nás by mal prijať túto zodpovednosť a neprenášať ju v čase krízy na niekoho iného. Áno niekomu bolo daná väčšia zodpovednosť a niekomu menšia. Zodpovednosť za to ako žijem svoj život a akým spôsobom budujem a chránim spoločenstvo je rovnaká pre každého z nás.

Každý z nás má strážiť svoje spoločenstvo. Čítame, že brány sa mali otvoriť až keď slnko začalo hriať a zavrieť keď zapadlo za more.

Pán Boh nám hovorí,, že on chce aby naše spoločenstvo bolo spoločenstvom svetla, kde žiadna temnota nebude mať moc. Ako jednotlivec, ktorý máš zodpovednosť za svoj život ale aj ako jednotlivec ktorý tvoríš toto spoločenstvo, zodpovedáš za to koľko tmy pustiš do svojho života a tým aj do tohto spoločenstva.

Čítame, že títo ľudia nemali byť na stráži len na hradbách alebo pri bráne, ale mali sa postaviť aj pred svoj vlastný dom.

Ako jednotlivec si zodpovedný čo prinášaš do svojho domu a čo púšťaš do svojho života.

Ako rodičia sme tiež zodpovedný za to čo púšťame do svojho domu. Ako rodičia v svojej autorite nevieme a nemôžeme svojmu dieťaťu nanútiť, aby odovzdalo svoj život PJK, pretože to je práca Ducha Svätého a musí to byť slobodné rozhodnutie. Ale mojou povinnosťou je niesť svoje deti na modlitbe. Byť strážcom svojho domu a kontrolovať čo prichádza do môjho domu.

Byť svetlom a vzorom pre svoje deti ale aj ostatných okolo. Musím si položiť otázku:

Je môj vzťah s Pánom Bohom taký, aký by som chcel vidieť v živote môjho dieťaťa? „

Okrem zdravého a živého vzťahu s Pánom Bohom v mojom živote potrebujem aby moje deti tiež vnímali, že môj vzťah s mojou manželkou je založený na láske a na podriadenosti prameniacej z lásky.

Úloha vychovávať svoje deti nám nebola daná ako možnosť, ale ako povinnosť za ktorú budeme raz pred Pánom Bohom vydávať počet.

Táto povinnosť je na nás a my sa je nesmieme zbavovať tým že ju budeme prenáša na učiteľov, starých rodičov, učiteľov besiedok alebo dorastu. Neobstojí to ak povieš, že chyba sa stal preto lebo boli pod zlým vplyvom svojich kamarátov, partie, názorov ktoré im v škole vštepovali učitelia a osnovy. V skutočnosti budeš vinný ty rodič, pretože si dovolil aby tieto veci ovplyvňovali život tvojich detí viac ako ty sám.

Máš zodpovednosť pred Pánom Bohom aby si bol strážcom pred svojim domom, strážcom svojej rodiny.

Chcem Vás poprosiť bratia a sestry a tým bude končiť aj túto moju kázeň aby sme prestali pozerať okolo seba a aby sme sa pokorili pred Pánom Bohom a hľadali jeho tvár a prosil ho aby nám dal milosť aby nám osobne ukázal čo chce zmeniť v našich životoch, aby táto zmena priniesla ovocie Ducha do nášho spoločenstva: **láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrotu, vernosť, ²³ miernosť, sebaovládanie.**

Ak ti záleží na tvojich bratoch a sestrách tak volaj za nich k Pánovi v pokore, v pokání aby mohlo prísť uzdravenie do nášho spoločenstva a aby si nakoniec mohol vyznať že si bol pri tom.

Pieseň, potom modlitby a záverečná pieseň

Keď uzavriem nebesia, takže nebude dažďa, keď prikážem kobyľkám spustošiť zem, keď pošlem na svoj ľud mor, ¹⁴ a môj ľud, po mne pomenovaný, sa pokorí, bude sa ku mne utiekať a odvráti sa od svojich

zlých ciest, vypočujem ho z nebies, odpustím mu hriech a jeho zem
uzdravím. ¹⁵ 2. Kroník 7:13

Amen